

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за отмяна за допустима,
- да отмени членове 1 — 4 от решението на Комисията от 21 октомври 2015 г., адресирано до Великото херцогство Люксембург („Люксембург“) по дело SA.38375 (2914/C ex 2014 NN) („спорното решение“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на FCFE.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е нарушение на член 107 ДФЕС, тъй като в спорното решение Комисията приложила неправилно понятието „селективно предимство“ и не доказала, че предварителното споразумение за ценообразуване (АРА) може да доведе до нарушение на конкуренцията.
2. Второто основание е че със спорното решение Комисията е нарушила член 296, параграф 2 ДФЕС и задължението си за мотивиране, тъй като не обяснила как е извела принципа на сделката между несвързани лица от правото на Съюза, нито дори в какво се състои този принцип, и описала съвсем повърхностно въздействието на АРА върху конкуренцията.
3. Третото основание е нарушение на принципа на правната сигурност, тъй като даденото от Комисията ново определение на принципа на сделката между несвързани лица в спорното решение води до пълна несигурност и объркване относно това кога предварително споразумение за ценообразуване и въобще всеки анализ на трансферното ценообразуване може да противоречи на правилата на Европейския съюз относно държавните помощи.
4. Четвъртото основание е нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, тъй като Комисията създала оправдано правно очакване, че за целите на държавните помощи ще преценява споразуменията за трансферно ценообразуване въз основа на Насоките на ОИСП и рязкото ѝ отклонение от този подход нарушило посочения принцип.

Жалба, подадена на 23 декември 2015 г. — Нидерландия/Комисия

(Дело T-760/15)

(2016/C 059/58)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Кралство Нидерландия (представители: M. Bulterman, B. Koopman и M. de Ree)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решението на Комисията от 21 октомври 2015 г. по преписка C(2015) 7143 окончателен относно държавна помощ SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), предоставена от Нидерландия на Starbucks,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Неправилно прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като Комисията застъпила виждането, че „Advanced Pricing Agreement“ (APA) имало селективен характер.
 - На първо място Комисията не била изтъкнала специално и в достатъчна степен, че критерият за селективност е изпълнен.
 - На второ място Комисията неправилно използвала като референтна рамка общата нидерландска система за корпоративно облагане. Правилната референтна рамка за APA били член 8b, параграф 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане (Wet op de Vennootschapsbelasting) и Наредбата за трансферното ценообразуване (Verrekenrijksbesluit). В APA тази референтна рамка просто намирала приложение.
2. Неправилно прилагане на член 107, параграф 2 ДФЕС, тъй като Комисията проверявала дали е налице предимство в съответствие с предвиден в правото на Съюза принцип на сделката между несвързани лица. Такъв принцип обаче не съществувал и освен това той не бил част от проверката за наличието на държавна помощ.
3. Неправилно прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като Комисията приемала, че въз основа на избора на „Transactional Net Margin Method“ като метод за трансферни цени, APA давало предимство на Starbucks Manufacturing EMEA BV.

Комисията неправилно приемала, че договореният в APA метод не представлявал достоверна отправна точка за получаване на пазарни резултати. Тя не можела и да докаже, че платеното на Alki възвращение и надбавката към общата стойност на зелените зърна кафе нямали никаква реална стойност.

4. Неправилно прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като Комисията установявала, че чрез начина на прилагане на „Transactional Net Margin Method“ APA предоставяло предимство на Starbucks Manufacturing EMEA BV.

Комисията неправилно изхождала от обстоятелството, че договореният в APA „Transactional Net Margin Method“ бил приложен неправилно и довел до предимство за Starbucks Manufacturing EMEA BV. Комисията не доказвала, че по-доброто прилагане от нейна гледна точка на „Transactional Net Margin Method“ би довело до по-голяма облагаема печалба и до липсата на предимство.

5. Нарушение на задължението за полагане на дължимата грижа, тъй като Комисията не е преценила и включила в решението всички релевантни данни, и се основала на анонимни данни, които обаче никога не били предоставени нидерландското правителство.

Определение на Общия съд от 7 декември 2015 г. — Ahrend Furniture/Комисия**(Дело T-482/15) ⁽¹⁾****(2016/C 059/59)****Език на производството: френски**

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 337, 12.10.2015 г.